

Djokovics mint Kárpátalja követe

2023 június 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A szerb világklasszis már nem keresi a Nyugat kegyét, elsősorban büszke hazafi

Szoboszlai Dominik megbüntetését, játékjogának felfüggesztését követelik a kommentelők szerte a világon. A magyar labdarúgó-válogatott csapatkapitánya, miután gólt rúgott szombat este a Német Kupa döntőjében és bebiztosította klubcsapata, az RB Leipzig győzelmét, a mérkőzés után az egyik kamerára a következő üzenetet firkantotta:

„Kárpátalja Magyarország szíve. Elég a háborúból, békét akarunk! Vesszen Trianon!” Amikor a mérkőzést követő sajtótájékoztatón szóba került a kínos eset, Szoboszlai a következőképpen indokolta a cselekedetét: „Minden magyar felelős minden magyarért. Világos az álláspontom. Ellenzem a háborút, az erőszak és a konfliktus bármilyen megnyilvánulását. Együttérzek minden emberrel, de az mégiscsak precedensérték a nemzetközi jogban, ami Kárpátalján történik.”

Az incidens után a Német Labdarúgó-szövetség rövid, semmitmondó közleményben kommentálta a történetet, azzal elhárítva a fegyelmi eljárás megindítását, hogy a kamerákra írt üzenetekről momentán még nincs önálló passzus a fegyelmi szabályzatában, a lipcsei közönség azonban a kupagyőzelem ünneplésekor kifütyülte a magyar futballistát.

Bocs, Szobó, nem akarok hírbe hozni. Mindez nem Szoboszlai Dominikkal történt meg a labdarúgó Német Kupa döntőjében, hanem Novak Djokoviccsal a francia nyílt teniszbajnokságon, a Roland Garroson. Egyébként minden stimmel, csak persze Magyarországot Szerbiával, Kárpátalját Koszovóval kell behelyettesíteni.

A két terület, a két tartomány közötti rokon vonásokat és különbségeket e helyütt még csak autodidaktaként sem kívánom boncolgatni, csupán arra szorítkozom keserűen, hogy a behelyettesítés mővelete, bármennyire kínálja is magát, több okból is bajos. Mindenekelőtt persze azért, mert Djokovicst nem lehet behelyettesíteni egyetlen – nem csupán magyar – teniszezőre sem. Hogy miért nem, azt talán nem is kellene ecsetelni. Djokovics jelenleg még csupán minden idők egyik legnagyobb teniszezője, de ha a küldetését sikerre viszi már most Párizsban, a Roland Garroson vagy Wimbledonban, netán csak New Yorkban vagy jövőre Melbourne-ben, akkor az „egyiket” levakarhatjuk a neve elől. Persze már most előre borítékolhatjuk, ha netán történetesen mondjuk harminc Grand Slam-tornagyőzelemig jutna, akkor is akadnának fanyalgók, mi több, elismert szakértők, akik „de” kezdetű mondatok tömkelegét sorolnák azt bizonyítandó, hogy Djokovics mégsem a legnagyobb.

Novak Djokovics ugyanis nem illik bele a képbe. Különc. Betolakodó. Vonalhiba. Ez sólyomszem nélkül is pontosan látható.

A szerb klasszis hosszú éveken át küzdött azért, hogy nagy kortársaival, elődeivel egy napon emlegessék, hogy kiérdemelje a Roger Federernek és Rafael Nadalnak dukáló tiszteletet. Eleinte azt gondolta, ehhez elég, ha legyőzi őket. Egyszer, kétszer, sokszor. Kétségtelen, ennek érdekében olykor kifogásolható praktikákat is bevetett. Pályafutása kezdetén a kelleténél többször folyamodott taktikai húzásokhoz, ápolást kért, az öltözőbe vonult, szimulált. Aztán megkomolyodott, felnőtt, igazi férfi lett. Megpróbált ugyanolyan elegáns, állhatatos sportemberként viselkedni, mint Federer és Nadal.

A párizsi közönség kedvéért még franciául is megtanult. Mindhiába. A média és az üzleti világ sohasem dédelgette úgy, mint a másik két állócsillagot. Természetesen is viseli egy-egy nagy sportszergyártó cég cipőjét, ruháját, használja útját, egy időben a Peugeot is látott benne fantáziát, de korántsem lehet úgy összekapcsolni őt a francia autómárkával, mint Federert a Rolexszel vagy Nadalt a Kiával, s e különbség természetesen eurómilliókban is mérhető.

Djokovics sokáig küzdött, aztán feladta. A 2022-es melbourne-i meghurcoltatás volt az utolsó csepp a pohárban. Az ausztrálok nem is tagadták, nem egészségügyi, hanem politikai okokból toloncolták ki. Mert veszélyt jelentett az oltakozási...

Bocsánat, itt muszáj rövid kitérőt tennem. Az „oltakozás” olyan gyönyörű szó. Igaz, a szövegszerkesztő, amibe leírom, pirossal aláhúzza, mint ismeretlen, helytelen szót. Három éve még nem is használta senki, az oltást elég volt megkapni, nem kellett azt felvenni, hát még oltakozni. Ugye, értjük? Az oltakozás azt fejezi ki, hogy aki

oltakozik, legalább olyan nemes, az emberiség javát szolgáló cselekedetre szánja rá magát, mint aki adakozik.

Novak Djokovics lelketlen, makacs ember, hiszen nem volt hajlandó oltakozni. Meg kellett regulázni, mert veszélyt jelentett a fennálló világrendre. Nem mondjuk – hadd hivatkozzak az ezeken a hasábokon két napja megjelent írásra, mert hát ismétlés a tudás anyja – Sztella Kiriakidisz, az Európai Unió egészségügyi biztosa, akinek a számláján váratlanul „megjelent” négymillió euró, miután engedélyezte a vakcinabeszerzéseket. Az ? argumentált magyarázatát, miszerint fogalma sincs, honnan kapta e csekély összeget, nem firtatták, Djokovics érvelését – nincs baja az oltakozókkal, de a saját egészségéért? hadd döntsön mindenki szabadon – közveszélyesnek min?sítették.

Novak Djokovics hite Melbourne-ben végleg megtört. Belátta, nem kell nekik. Mármost a globális rend helytartóinak. Ha nem, hát nem. Azóta úgy is viselkedik. Nem engedik be Amerikába? Éppen csak azt nem mondja, hogy sz...rok rá. Kiforgatják a szavait? Még a BBC-t is elküldi melegebb éghajlatra. Kifütyüli a párizsi közönség? Szarkasztikusan vezényel neki. Csak arra ügyel, annyira feszegeti a határokat, hogy tényleg el ne tiltsák.

Djokovics mást is megtanult az évek során. Hogy vannak, akikben sohasem kell csalódnia, akik mindig feltétel nélkül támogatják, akik mindig ott állnak mellette. A szerb szurkolók. Nincs olyan verseny, legyen bár a világ bármelyik pontján, ahol ne ver?dnének össze a biztatására. A tévéközvetítésekben persze egyre ritkábban mutatják, de a kamera így is képtelen megkerülni a Djokovics meccsein kifeszített szerb zászlókat.

Ha lehet?ségem nyílna rá, el?ször is az ebb?l táplálkozó er?r?l kérdezném Novak Djokovicsot. Hányszor segítették át a szurkolók a holtponton, hány meccset fordított meg a segítségükkel. Magyarként másodszer pedig arról, mi a véleménye a Vajdaságról, empátiával viseltet-e a Szerbiában vészesen fogyatkozó magyar közösség iránt. Nem provokatívan, hanem a békességet er?sítend?. S azt gondolom, hogy a szerb Djokovicsnak, aki anno honfitársai rosszállását is magára vonva évek óta a horvát Goran Ivanisevic irányításával dolgozik, erre is lenne árnyalt válasza.

A Nyugat azonban azt akarja, hogy ne gondolkozzunk árnyalatokban. Robogjunk a f?sodorról, vezessen az bárhova.

Djokovics már kiszállt ebb?l a hajóból. Ellentmond a mainstream dogmának, miszerint sportoló ne nyilvánuljon meg politikai kérdésekben. Ha csak nem a BLM vagy a 1Love felkent apostola, persze. Novak Djokovics amellet, hogy világklasszis sportoló, büszke szerb hazafi, ami pedig nem éppen hálás szerep ma a világ színpadán. Eme min?ségében példát mutat azoknak, akikben még buzog a nemzeti érzés, de óvakodnak azt kimutatni, mert tartanak a globalizmus hatalmasainak körmösét?l.

A nemzeti gondolat ma már olyan, hogy egyiknek els?sorban nem egy másik az ellenfele. A magyar nemzeti érdeket így például nem a szerb akarja béklyóba kötni, hanem a felettes európai (jelentsen ez, ugye, bármit is). Novak Djokovics ekképpen, még ha merész is a gondolat, a magyar nemzeti érdek nagykövete is. Amikor kiáll Koszovóért, abból Kárpátalja is er?t meríthet. Nem szégyen ?t követni.

Borítókép: A szerb Novak Djokovic ünnepel, miután három szettben legy?zte a görög Sztefanosz Cicipaszt az ausztrál nemzetközi teniszbajnokság férfi egyesének dönt?jében Melbourne-ben 2023. január 29-én. Djokovic 22. Grand Slam-trófeájával utolérte az örökrangsor élén Rafael Nadalt, és január 30-tól újra világels? lett (Fotó: MTI/EPA/AAP/James Ross)

Novák Miklós

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
